

РЕШЕНИЕ

№ 20057

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **6179** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Х. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. Г., срещу Решение № 2425 от 22.05.2024 г., постановено по АНД № 4864/2024 г. на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7478680, издаден от СДВР- МВР, с който на М. Х. Т., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 600 (шестстотин) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Счита, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излага доводи, че съдът е извършил недопустимо предположение, като е приел, че отбелязаната дата на снимката е техническа грешка. Навежда твърдения, че нарушението не е безспорно установено, т.к. се твърди че на 10.05.2023 г. е извършено нарушение, но като доказателство е приложена снимка от 19.05.2023 г. Счита още, че след издава на ЕФ не е спазена процедурата за уведомяване, т. к. в рамките на един дълъг период от една година ЕФ не е връчен.

Моли за отмяна на решението на СРС. Претендира разноски.

В съдебно заседание, редовно призван, касатора не се явява, представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, СДВР, представляван в съдебно заседание от юрк. П., взема становище за неоснователност на жалбата, съответно за правилност и законосъобразност. Претендира юристконсулско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата, съответно да бъде отменен оспорения съдебен акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 2425 от 22.05.2024 г., постановено по АНД № 4864/2024 г. на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 7478680, издаден от СДВР- МВР, с който на М. Х. Т., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 600 (шестстотин) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е установил от фактическа страна, че на 10.05.2023 г. в 19:57 ч. в [населено място], на [улица]с/у № 64 с посока от [улица]към [улица]с АТСС - „CORDON M2“ сериен номер на устройството № MD1193 била засечена скорост на движение на товарен автомобил „К. С.“ рег. [рег.номер на МПС] от 97 км/ч. (при отчетен толеранс от 3%), при максимално разрешена скорост на движение в населено място от 50 км. /ч. Нарушението било установено с техническо средство - видеорадарна система за наблюдения и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации. АТСС било вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г.

Поради констатираното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДП бил издаден Електронен фиш Серия К, № 7478680 на М. Х. Т..

Електронният фиш е връчен на жалбоподателката на 05.03.2024 г.

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от представените по делото писмени доказателства - ЕФ серия К № 7478680; Справка за регистрация на МПС; Заповед № 81213-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи; Заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта; Протокол от проверка № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г.; Удостоверение за одобрен тип средство за измерване от БИМ; Протокол за използване на АТТС от 10.05.2023 г.; Часови график; Ежедневна форма на отчет; Сертификат за успешно завършен курс на обучение; Схема на организация на движението и действащите пътни знаци; справка-картон на водача, както и веществени доказателствени средства - разпечатки на фотоснимки, изготвени с техническо средство, заснемащо датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от М. Х. Т., допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касаторката е извършила нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 97 км./ч., при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на

служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 7478680, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образец. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна.

Противно на наведените от процесуалния представител на касатора доводи, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост над 40 km/h (в случая с 47 km/h), нарушителя се наказва с глоба от 600 лв. Правната

квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложено на касаторката наказание е определено в предвиден за това размер от 600 лв., поради което невъзможно е намаляването на наказанието.

На следващо място, настоящата инстанция следва да отбележи, че наказаното лице своевременно и в пълнота е упражнило правото си на защита чрез обжалване на ЕФ. В тази връзка възраженията срещу връчване на ЕФ, свързани с накърняване на правото ѝ на защита, не се потвърждават. Касаторката не е подала декларация или възражение пред СДВР, на основание чл. 189, ал. 5 ЗДвП, респ. не е заявила и пред СРС, че в деня и часа на констатиране на нарушението, управлението на МПС е било предоставено на друго лице. Твърдението на касаторката, че не тя е управлявала превозното средство следва да се разглежда единствено като негова защитна теза, която не се подкрепя от доказателствата по делото. Санкционираното лице не е посочило конкретни данни за друго лице, което предполагаемо да е управлявало превозното средство, нито е ангажирало доказателства в тази насока. В производството пред районния съд не са направени доказателствени искания от страната, които да не са били уважени.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение от 80 лв. по чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, което своевременно е претендирано.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2425 от 22.05.2024 г., постановено по АНД № 4864/2024 г. на Софийски районен съд, 93-ти състав.

ОСЪЖДА М. Х. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: